مطبوعات جهان

آمریکا در انتظار شوک بزرگ؟

منصور بیطرف
روزنامه‌نگار

انتخابات امروز میان‌دوره‌ای آمریکا، سرنوشت‌ساز است؛ هم برای جمهوری‌خواهان و هم برای دموکرات‌ها و هم برای بقیه نقاط جهان. شاید آمریکا تاکنون با چنین فضای انتخاباتی میان‌دوره‌ای مواجه نبوده است. فضای انتخاباتی که بر آمریکا حاکم شده آن‌قدر شدید است که حتی استیو بنن، مشاور ارشد و استراتژیست کاخ سفید در دور اول ریاست جمهوری ترامپ، معتقد است که جمهوری‌خواهان پس از انتخابات میان‌دوره‌ای وارد «جنگ داخلی» خواهند شد.

روزنامه «**یو‌اس‌ای تودی**» در صفحه اول خود معتقد است که انتخابات میان‌دوره‌ای آمریکا «سیاست را دوباره در آمریکا شکل خواهد داد». این روزنامه می‌نویسد که: «انتخابات میان‌دوره‌ای واشنگتن را تغییر خواهد داد. همین حالا هم تغییر داده است. حتی قبل از شمارش آرا، کمپین ۲۰۲۶ شکایات علیه رئیس‌جمهور دونالد ترامپ را متمرکز کرده، نقشه سیاسی را به هم ریخته، راه را برای سوسیالیست‌های دموکرات باز کرده، مخالفت‌ها با مراکز داده را افزایش داده، به نامزدهای احتمالی ریاست‌جمهوری ۲۰۲۸ اجازه داده اوضاع را بسنجند و قدرت بی‌سابقه دلارهای میلیاردرها و البته محدودیت‌های آنها را نشان داده است. رویداد اصلی درست پیش روست: چه کسی برنده می‌شود؟ انتظار می‌رود نتایج، قدرت را در پایتخت کشور بازتنظیم کند، کنترل مجلس نمایندگان را به دموکرات‌ها بدهد و با آن، توانایی تصویب قوانین، برگزاری جلسات استماع، صدور احضارنامه‌ها و استیضاح را فراهم سازد.»

نیویورک تایمز با تیتر «سخنان ترامپ رکیک‌تر و تندتر شده است» می‌نویسد: «رئیس جمهور ترامپ هنگامی که سخنرانی خود را در گردهمایی تبلیغاتی اخیر در گرینویل کارولینای شمالی آغاز کرد، داستان پرونده جنایی ویلی هورتون را تعریف کرد که به شکست کمپین ریاست جمهوری مایکل دوکاکیس دموکرات در سال ۱۹۸۸ کمک کرده بود. و ۳۰ دقیقه بعد، درحالی که هنوز در همان گردهمایی برای همان تماشاگران از همان تریبون صحبت می‌کرد، همان داستان ویلی هورتون را دوباره تعریف کرد، با استفاده از برخی الفاظ مشابه (و در هر دو بار حقایق را اشتباه گفت). ترامپ، که سال گذشته مسن‌ترین فردی شد که تاکنون به عنوان رئیس جمهور ادای سوگند کرده و در ماه ژوئن ۸۰ ساله شد، استقامت فیزیکی خود را نشان داده است. اما سفرهای او در جاده‌ها و در کاخ سفید در این پاییز، لحظات گیج کننده زیادی ایجاد کرده که سوالات مربوط به سن و ثبات فکری او را دوباره زنده کرده است. او می‌تواند فراموش کار و تکراری باشد. او پر حرف‌تر، رکیک‌تر و مطلق گراتر از زمانی است که یک دهه پیش برای ریاست جمهوری نامزد شده بود. سخنرانی‌های پراکنده او گاهی اوقات حتی مبهم‌تر به نظر می‌رسند. به نظر می‌رسد تمایل بیشتری دارد چیزهایی بگوید که هیچ رئیس جمهور دیگری نمی‌گوید.»

روزنامه **واشنگتن پست** هم از یک درام رقابت انتخاباتی در ایالت میشیگان می‌نویسد: دموکراتی که از جمهوری‌خواهان دفاع می‌کند. به نوشته واشنگتن پست «هالی استیونز (نماینده فعلی دموکرات از میشیگان) روز یکشنبه در دیترویت از مایک راجرز، نامزد جمهوری‌خواه سنا حمایت کرد، آن هم پس از روزها تنش با نامزد دموکرات‌ها، عبدالسید، که او را در انتخابات مقدماتی شکست داده بود. استیونز این خبر را در ویدئویی منتشرشده در شبکه ایکس اعلام کرد، که در آن گفت عبدالسید به او گفته است دیگر در کمپین او جایی ندارد. استیونز گفت: او درست می‌گوید، و به همین دلیل است که من از مایک راجرز حمایت می‌کنم.»

اما اگر دموکرات‌ها در انتخابات میان‌دوره‌ای برنده شوند چه اتفاقی در سیاست ایالات متحده رخ می‌دهد؟ روزنامه **الشرق الاوسط** در این باره تحلیلی نوشته است که خواندنی است. این روزنامه با اشاره به ۴ سناریویی که پس از انتخابات کنگره توازن قدرت در واشنگتن را دوباره ترسیم می‌کنند، می‌نویسد: «۲۴ ساعت پیش از برگزاری انتخابات میان‌دوره‌ای کنگره آمریکا، رقابت میان جمهوری‌خواهان و دموکرات‌ها تنها بر سر کنترل مجلس نمایندگان و سنا نیست؛ بلکه به آینده قدرت رئیس جمهور آمریکا، در دو سال پایانی دوره دوم ریاست‌جمهوری او نیز مربوط می‌شود. درحالی که نظرسنجی‌ها از کاهش قابل توجه محبوبیت ترامپ و افزایش رقابت در حوزه‌هایی حکایت دارند که پیش‌تر برای جمهوری‌خواهان امن تلقی می‌شدند، چهار سناریوی احتمالی برای بازتوزیع قدرت در واشنگتن مطرح است: حفظ کنترل هر دو مجلس توسط جمهوری‌خواهان؛ کنترل تنها مجلس نمایندگان توسط دموکرات‌ها؛ انتقال کنترل سنا به دموکرات‌ها درحالی که مجلس نمایندگان همچنان جمهوری‌خواه باقی بماند؛ یا از دست رفتن اکثریت جمهوری‌خواهان در هر دو مجلس. این سناریوها یک تناقض اساسی را آشکار می‌کنند: حتی اگر ترامپ کنترل کامل قانون‌گذاری را از دست بدهد، همچنان از اختیارات گسترده اجرایی برخوردار خواهد بود.»

روزنامه‌های اروپایی هم نیم‌نگاهی به انتخابات ایالات متحده انداخته‌اند. هر چند که در آلمان، آن هم پس از فرانسه، اعتراضات نسل «زد» اوضاع آنجا را به هم ریخته، اما روزنامه «**تاگس اشپیگل**» عکس یک خود را به موضوع انتخابات میان‌دوره‌ای آمریکا اختصاص داده و نوشته: «رویارویی برای ترامپ. اگرچه نام رئیس جمهور روز سه‌شنبه روی برگه رای نیست، اما در انتخابات میان‌دوره‌ای، آینده سیاسی او نیز به‌شدت در میان است.»

و در آخر روزنامه **فایننشال تایمز** عکس خود را به اعتراضات نسل «زد» آلمان اختصاص داده و نوشته: «درگیری‌های نسل «زد» آلمان را تکان می‌دهد. شکستن شیشه یک مغازه در فرانکفورت دیروز پس از شورش معترضان نسل «زد» شهرهای آلمان را تکان داد. جوانان پس از آمدن به خیابان‌ها برای اعتراض به هزینه‌های بالای زندگی، کاهش بودجه عمومی و سربازی اجباری با پلیس درگیر شدند، که یادآور ناآرامی‌هایی است که دو هفته پیش فرانسه را فرا گرفت. طبق گفته برگزارکنندگان رویدادها، حدود ۱۰۰ هزار نفر در برلین و ۳۰ شهر دیگر تجمع کردند. ویدئوها در شبکه‌های اجتماعی نشان داد که افراد نقاب‌دار وارد مغازه‌های فرانکفورت، مرکز مالی آلمان، شدند، جایی که بیش از ۱۰۰ مامور پلیس زخمی و حدود ۵۴ نفر بین ۱۵ تا ۲۹ سال دستگیر شدند.»

پکن و معمای ضمانت توافق؛ از نشست سه‌جانبه ایران، چین و عمان تا اعزام فرستاده ویژه به منطقه

ورود چین به معادله تهران و واشنگتن

دنیای اقتصاد آنچه امروز در پکن در حال شکل‌گیری است، می‌تواند فراتر از یک ابتکار دیپلماتیک برای پایان دادن به تقابل ایران و آمریکا باشد؛ تلاش برای ایجاد ترتیباتی که این بار نه‌فقط توافق، بلکه اجرای آن را نیز تضمین کند. سفر همزمان پادشاه عمان و رئیس سازمان اطلاعات عربستان به چین در کنار گزارش‌ها درباره برگزاری نشست سه‌جانبه میان نمایندگان ایران، چین و عمان، و همزمانی آن با مذاکرات دوحه بر سر یک پیش‌نویس اولیه، نشانه‌هایی از ورود چین به مرحله تازه‌ای از مدیریت بحران منطقه‌ای را منعکس می‌کند.

بر اساس گزارش المیادین به نقل از یک منبع آگاه، محور اصلی رایزنی‌های پکن، بررسی میانجی‌گری جدید میان ایران و آمریکا با برخورداری از تضمین‌های اقتصادی و امنیتی چین بوده است. حضور علی باقری کنی، معاون دبیر شورای عالی امنیت ملی ایران، در نشست مورد اشاره نیز اهمیت این رایزنی‌ها را دوچندان می‌کند. هرچند جزئیات این نشست به‌صورت مستقل تایید نشده، بیانیه مشترک چین و عمان در دوم نوامبر ۲۰۲۶ نشان می‌دهد دو کشور رسما خواستار بازگشت تهران و واشنگتن به مسیر مذاکره، آتش‌بس جامع و دستیابی به توافقی فراگیر شده‌اند. در این بیانیه، بازگشت به تفاهم اسلام‌آباد و احیای امنیت کشتیرانی در تنگه هرمز نیز مورد تاکید قرار گرفته است.

پکن به دنبال نقش ضامن است؟

اگر بنا بر ایفای نقش جدی و ارائه ابتکار از سوی چین در برهه کنونی باشد، تفاوت ابتکار احتمالی چین با میانجی‌گری‌های پیشین در این است که مساله اصلی دیگر صرفا فراهم کردن زمینه گفت‌وگو نیست چرا که تجربه توافق هسته‌ای سال ۲۰۱۵ و خروج یک‌جانبه آمریکا از آن، اعتماد تهران به تعهدات واشنگتن را به‌شدت تضعیف کرده است. بنابراین، حتی اگر دو طرف بر سر چارچوب سیاسی توافق به تفاهم برسند، پرسش اساسی همچنان پابرجاست: چه کسی تضمین می‌کند آمریکا بار دیگر از توافق خارج نشود و تعهدات اقتصادی خود را نقض نکند؟

اینجاست که چین اهمیت ویژه‌ای پیدا می‌کند. پکن برخلاف عمان که عمدتا ظرفیت میانجی‌گری و تسهیل ارتباطات را دارد، از ابزارهای گسترده اقتصادی، تجاری، انرژی و دیپلماتیک برخوردار است. چین می‌تواند با مشارکت در طراحی سازوکارهای اقتصادی، تضمین سرمایه‌گذاری، همکاری‌های بلندمدت و ایجاد هزینه‌های سیاسی و اقتصادی برای نقض توافق، به اجرای تعهدات کمک کند. به بیان دیگر، چین می‌تواند از جایگاه یک میانجی صرف فراتر رفته و به یکی از ارکان تضمین توافق تبدیل شود؛ هرچند چنین نقشی مستلزم وجود ابتکار، اراده برای توافق و تعهد عملی همه طرف‌هاست.

دیپلماسی رفت‌وبرگشتی چین

تحرکات اخیر پکن نیز این ارزیابی را تقویت می‌کند. وزارت خارجه چین در دوم نوامبر اعلام کرد: ژای جون، فرستاده ویژه دولت این کشور در امور خاورمیانه، در اوایل و اواسط نوامبر به ایران، عمان و عربستان سعودی سفر خواهد کرد. همچنین نمایندگان ویژه چین به مصر و چند کشور آفریقایی و منطقه دریای سرخ اعزام می‌شوند. هدف اعلام‌شده این سفرها، تقویت گفت‌وگو، کاهش تنش‌ها و کمک به ثبات منطقه‌ای است. اهمیت این رفت‌وآمدها در آن است که چین به‌دنبال ایجاد یک شبکه هماهنگ دیپلماتیک است؛ شبکه‌ای که هم تهران، هم کشورهای عربی خلیج فارس و هم بازیگران موثر منطقه‌ای را در بر بگیرد. در این میان، عمان به دلیل روابط همزمان با ایران و آمریکا و موقعیت ژئوپلیتیک خود در تنگه هرمز، شریک طبیعی چین در این ابتکار محسوب می‌شود. از سوی دیگر، عربستان، ترکیه، پاکستان و مصر نیز به دلایل امنیتی و اقتصادی از مسیر دیپلماسی حمایت می‌کنند. روسیه هم با ظرفیت‌های سیاسی و فنی خود، به‌ویژه در پرونده هسته‌ای، می‌تواند نقش مکملی در ترتیبات احتمالی آینده داشته باشد.

چین همچنان کنار ایران می‌ماند

با این حال، یک نکته مهم در محاسبات راهبردی پکن وجود دارد: اهمیت رابطه با ایران برای چین محدود به نتیجه مذاکرات تهران و واشنگتن نیست. حتی اگر تلاش‌های دیپلماتیک به توافق منتهی نشود، بعید است چین از روابط راهبردی خود با ایران فاصله بگیرد. مواضع رسمی پکن در حمایت از حاکمیت و امنیت ایران، مخالفت با توسل به زور و تاکید بر استمرار همکاری‌های دوجانبه، نشان‌دهنده ثبات این رویکرد است.

در چنین شرایطی، انتظار می‌رود حمایت‌های سیاسی و دیپلماتیک چین از ایران در مجامع بین‌المللی ادامه یابد و همکاری‌های اقتصادی، تجاری، انرژی و فناوری نیز حفظ و تقویت شود. در حوزه نظامی و امنیتی نیز ظرفیت گسترش همکاری‌ها، از جمله در زمینه‌های دفاعی، فنی و تسلیحاتی، وجود دارد؛ هرچند نباید این ظرفیت را با تعهد قطعی پکن به ارسال کمک نظامی در صورت شکست مذاکرات یکسان دانست. در واقع، چین در حال مدیریت دو مسیر موازی است: نخست، تلاش برای دستیابی به توافقی که امنیت انرژی و ثبات منطقه را تضمین کند؛ دوم، حفظ و تقویت شراکت راهبردی با ایران در صورت ناکامی مذاکرات. این رویکرد به پکن امکان می‌دهد بدون وابسته کردن منافع خود به نتیجه مذاکرات، جایگاهش را در معادلات منطقه‌ای ارتقا دهد.

انرژی، تجارت و کریدور؛ سفر راهبردی عراقچی به ترکمنستان بررسی شد

دیپلماسی گازی ایران در شمال

دنیای اقتصاد: سفر یک‌روزه وزیر خارجه ایران به ترکمنستان را می‌توان در چارچوب تلاش تهران برای تقویت مناسبات انرژی با همسایگان شمالی و متنوع‌سازی مسیرهای تجاری، به‌ویژه از طریق دریای خزر، ارزیابی کرد. آسیب‌دیدن بخشی از زیرساخت‌های انرژی ایران در جریان جنگ ۴۰ روزه و افزایش اهمیت تامین پایدار گاز، در کنار محدودیت‌ها و مخاطرات مسیرهای تجاری جنوب کشور، جایگاه ترکمنستان را در معادلات اقتصادی و ژئوپلیتیک ایران برجسته‌تر کرده است. در چنین شرایطی، عشق‌آباد نه‌تنها می‌تواند یکی از شرکای مهم تهران در حوزه تامین و انتقال گاز هم به شکل صادرات هم سوآپ گازی باشد، بلکه از ظرفیت قابل‌توجهی برای توسعه تجارت دریایی و ترانزیتی دو کشور برخوردار است.

عراقچی روز دوشنبه ۱۱ آبان، در رأس هیاتی دیپلماتیک و اقتصادی به‌منظور دیدار و رایزنی با مقام‌های ترکمنستان وارد عشق‌آباد شد و با رشید مردوف، معاون رئیس کابینه وزیران و وزیر امور خارجه این کشور، دیدار کرد. در این دیدار، راه‌های گسترش همکاری‌ها بررسی شد. سخنگوی وزارت امور خارجه نیز پیش از این سفر، با تاکید بر اهمیت راهبردی روابط با همسایگان، اعلام کرده بود که عراقچی در جریان سفر به ترکمنستان درباره گسترش همکاری‌های دوجانبه در حوزه‌های مختلف، از جمله انرژی، گفت‌وگو خواهد کرد.

دیپلماسی گازی

یکی از مهم‌ترین محورهای اهمیت روابط ایران و ترکمنستان، همکاری در حوزه گاز است. در جریان جنگ ۴۰ روزه، بخشی از زیرساخت‌های مرتبط با انرژی ایران، از جمله تاسیسات گازی و مخازن تامین سوخت، هدف حمله قرار گرفت. در این میان، ترکمنستان به دلیل برخورداری از ذخایر عظیم گاز و وجود زیرساخت‌های انتقال متصل به شبکه ایران، یکی از گزینه‌های عملیاتی برای تامین بخشی از نیاز گازی کشور محسوب می‌شود.

ترکمنستان با برخورداری از چهارمین ذخایر بزرگ گاز طبیعی جهان، ظرفیت قابل توجهی برای همکاری با ایران دارد. اتصال خطوط انتقال گاز دو کشور و امکان انتقال روزانه حدود ۵۰ میلیون مترمکعب گاز، اهمیت این همکاری را دوچندان می‌کند. در همین راستا، ایران و ترکمنستان در تیرماه ۱۴۰۳ قراردادی برای سوآپ سالانه حداکثر ۱۰ میلیارد مترمکعب گاز ترکمنستان به عراق امضا کردند. همچنین در بهمن‌ماه همان سال، توافقی سه‌جانبه میان ایران، ترکمنستان و ترکیه برای انتقال سالانه حداکثر دو میلیارد مترمکعب گاز ترکمنستان از مسیر ایران به ترکیه به امضا رسید.

اجرای کامل این توافق‌ها می‌تواند موقعیت ترانزیتی ایران را در شبکه تجارت انرژی منطقه ارتقا دهد و ظرفیت تازه‌ای برای درآمدزایی و تقویت پیوندهای اقتصادی با همسایگان ایجاد کند.

مسیر مکمل تجارت شمالی ایران

اهمیت ترکمنستان برای تهران به همکاری‌های گازی محدود نمی‌شود. در شرایطی که تحریم‌ها و مخاطرات ژئوپلیتیک در آب‌های جنوبی، دسترسی ایران به مسیرهای تجاری در این منطقه را با محدودیت مواجه کرده‌اند، توسعه ارتباطات با کشورهای آسیای مرکزی و قفقاز و بهره‌گیری از ظرفیت دریای خزر اهمیت بیشتری یافته است. این کشورها می‌توانند در تامین کالاهایی مانند غلات، نهاده‌های کشاورزی و دامی و همچنین توسعه مبادلات ترانزیتی و ریلی نقش موثری ایفا کنند. ایران از طریق دریای خزر با ترکمنستان، قزاقستان، روسیه و جمهوری آذربایجان ارتباط دریایی دارد و این مسیر امکان تبادل کالا و دسترسی به بازارهای شمالی را فراهم می‌کند. در این چارچوب، بنادر ترکمنستان می‌توانند به گسترش تجارت دریایی دو کشور کمک کنند و در مقابل، بنادر ایران نیز مسیری برای دسترسی عشق‌آباد به آب‌های آزاد و بازارهای بین‌المللی باشند. در مجموع، سفر عراقچی به عشق‌آباد را باید فراتر از یک دیدار دیپلماتیک دوجانبه ارزیابی کرد. نیاز ایران به تقویت امنیت انرژی پس از آسیب‌دیدن بخشی از زیرساخت‌های گازی، ضرورت متنوع‌سازی مسیرهای تجارت خارجی و اهمیت یافتن کریدورهای شمالی در شرایط بی‌ثباتی منطقه‌ای، ترکمنستان را به شریکی مهم در سیاست همسایگی تهران تبدیل کرده است.

بازآرایی پیوندهای کریدوری تهران-عشق‌آباد در عصر فشار

اهمیت ترکمنستان در نقشه ترانزیت

دنیای اقتصاد: سید عباس عراقچی، وزیر امور خارجه ایران، روز دوشنبه به عشق‌آباد سفر و با همتای ترکمنستانی دیدار کرد. بر اساس گزارش‌ها، سفر عراقچی با هدف رایزنی درباره تقویت همکاری‌ها و گسترش مناسبات دوجانبه در زمینه‌های مختلف سیاسی و اقتصادی صورت گرفته است. چهارم آبان‌ماه نیز عراقچی به صورت تلفنی با همتای ترکمنستانی گفت‌وگو کرده بود. در شرایطی که تداوم تنش میان ایران و آمریکا و همچنین محدودیت‌های اعمال‌شده بر تردد دریایی در خلیج فارس فشارهایی را بر زنجیره تامین و تجارت خارجی کشور تحمیل کرده، مسیرهای زمینی و ریلی شمال و شمال‌شرق اهمیت بیشتری پیدا کرده‌اند. در این میان، ترکمنستان به دلیل موقعیت جغرافیایی و اتصال به شبکه حمل‌ونقل آسیای مرکزی، یکی از شرکای مهم ایران برای توسعه مسیرهای جایگزین تجاری و ترانزیتی به شمار می‌رود و می‌توان رایزنی‌های تهران-عشق‌آباد را در چارچوب تلاش برای کاهش فشارها و بهره‌برداری از مسیرهای شمالی تفسیر کرد.

ایران و ترکمنستان در چند مسیر و کریدور مهم حمل‌ونقل نقش دارند که مهم‌ترین آنها عبارتند از کریدور بین‌المللی حمل‌ونقل شمال - جنوب، راه‌آهن قزاقستان - ترکمنستان - ایران و کریدور موافقت‌نامه عشق‌آباد. این مسیرها از این جهت دارای اهمیت هستند که ایران را از طریق شبکه ریلی به کشورهای آسیای مرکزی، روسیه و در ادامه به بازارهای جنوب آسیا متصل می‌کنند.

یکی از مهم‌ترین زیرساخت‌های این حوزه، مسیر ریلی قزاقستان - ترکمنستان - ایران (کی‌تی‌آی) است که در سال ۲۰۱۴ به بهره‌برداری رسید. این مسیر حدود ۹۳۰ کیلومتر طول دارد و از اوزن قزاقستان آغاز می‌شود و به گرگان در استان گلستان می‌رسد. این مسیر امکان دسترسی کشورهای محصور در خشکی آسیای مرکزی به شبکه ریلی و بنادر ایران را فراهم می‌کند.

در کنار این مسیر، شاخه شرقی کریدور بین‌المللی شمال - جنوب نیز از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. این شاخه با عبور از روسیه، قزاقستان و ترکمنستان به ایران متصل می‌شود. کریدور موافقت‌نامه عشق‌آباد نیز یکی دیگر از چارچوب‌های مهم همکاری ترانزیتی است که با هدف تسهیل حمل‌ونقل چندوجهی و اتصال آسیای مرکزی به خلیج فارس و دریای عمان شکل گرفته و ترکمنستان، ایران، ازبکستان و عمان را به یکدیگر متصل می‌کند. افزون بر این، اتصال چین به ایران از طریق قزاقستان و ترکمنستان نیز در زمره مسیرهایی قرار دارد که دو کشور برای فعال‌سازی و افزایش ظرفیت آن رایزنی کرده‌اند.

با توجه به وابستگی تجارت ایران به مسیرهای جنوبی و با در نظر داشتن این موضوع که بخش عمده تجارت دریایی ایران که از بنادر جنوبی انجام می‌شود، اکنون به دلیل درگیری‌های جاری مختل شده و این موضوع مستقیما بر واردات، صادرات و تامین مواد اولیه اثر می‌گذارد، اهمیت زیرساخت‌های شمالی برجسته‌تر شده است.

در چنین وضعیتی، مرزهای شمالی و شمال‌شرقی می‌توانند بخشی از فشار واردشده بر مسیرهای جنوبی را کاهش دهند. برخلاف تجارت دریایی جنوب که به عبور کشتی‌ها از آبراه‌های راهبردی و دسترسی به بنادر وابسته است، شبکه ریلی و جاده‌ای شمال امکان انتقال کالا از روسیه، قزاقستان و دیگر کشورهای آسیای مرکزی را بدون استفاده از این مسیرهای دریایی فراهم می‌کند. این ویژگی به‌ویژه برای واردات غلات، محصولات غذایی، مواد اولیه صنعتی و دیگر محصولات اهمیت دارد و از سوی دیگر راهزنی دریایی آمریکا نیز نمی‌تواند در آن خلل ایجاد کند.

در چنین شرایطی ترکمنستان نقش یک پل ارتباطی را ایفا می‌کند؛ زیرا از یک سو به شبکه ریلی قزاقستان و دیگر کشورهای آسیای مرکزی متصل است و از سوی دیگر از طریق مرزهای سرخس و اینچه‌برون به شبکه حمل‌ونقل ایران راه دارد. با توجه به فشارهای اقتصادی کنونی و درگیری‌های جاری، تحرکات دیپلماتیک اخیر و رایزنی‌های عراقچی می‌تواند تلاشی برای فعال‌سازی این مسیرها و کاهش فشارها باشد.

تجدید شده
شرکت مجتمع صنایع آلومینیوم جنوب
مناقصه عمومی سفارش ساخت و خرید یک دستگاه پرس هیدرولیکی ۳۰۰ (سیصد) تن
از شرکت‌های واجد شرایط دعوت می‌گردد با مراجعه به نشانی ذیل از جزییات مناقصه مطلع گردند:
www.salcocomplex.com/tender
همچنین متقاضیان می‌توانند از طریق رایانامه و شماره تماس زیر اطلاعات تکمیلی را کسب نمایند
legaloffice@salcocomplex.com
تلفن: ۵۳۷۴۵۰۰۰ (۰۲۱)
داخلی ۵۲۲۱

Extended
شرکت مجتمع صنایع آلومینیوم جنوب
INVITATION TO BID
South Aluminum Corporation(SALCO) intends to purchase 2,500 pieces of Insert
(Aluminum / steel clad)
Hereby SALCO invites all interested participants to bid, after going through the details on the below mentioned link.
https://en.salcocomplex.com/tender
If you have any questions or require further details please send us an email to the following addresses:
legaloffice@salcocomplex.com

سازمان آگهی‌ها
۸۹۰۱-۰۲۱
(خط ویژه)
sazman.agahi@den.ir

دنیای اقتصاد